

eP Tema del dia

L'Estat del benestar

Pàgines 2 a 6

GUIOMAR TODÓ UNICEF CATALUNYA
«**Demanem mesures eficaces que assegurin recursos**»

1.«La pobresa infantil a Catalunya està entre les més altes d'Europa i les polítiques públiques no la redueixen prou». **2.**«Demanem l'aprovació de mesures eficaces que assegurin recursos per a les famílies, garanteixin serveis de qualitat i fomentin la participació dels nens».

PATRICIA CANTARELL PLATAFOR. POBRESA ZERO
«**Falta una aposta clara per serveis universals**»

1.«Insuficients i poc integrals. S'han d'atacar les causes. Falta una aposta clara per serveis públics universals per garantir necessitats mínimes». **2.**«Un debat a fons amb una visió global, abordant els factors que generen la pobresa i buscant redistribuir la riquesa».

FERRAN BUSQUETS ARRELS FUNDACIÓ
«**Les polítiques antipobresa haurien de ser les més riques**»

1.«Les polítiques contra la pobresa són les més pobres i haurien de ser les més riques de totes perquè estem parlant de drets bàsics». **2.**«Que es fixin en països com Holanda, Portugal o la Gran Bretanya, que estan a prop o en camí d'aconseguir que ningú dormi al carrer».

JORDI ROGLÀ CÀRITAS DIOCESANA DE BCN
«**És hora d'actuar, no de planificar. ¡Arribem tard!**»

1.«Insuficients. Vivim un retrocés dels drets socials i han prioritzat el rescat de bancs». **2.**«És hora d'actuar, no de planificar programes, ¡arribem tard! Davant qualsevol emergència ens dotaríem de suport econòmic i humà. ¿Per què no davant l'emergència social?»

¡Invertiu contra la pobresa!

Les entitats socials consideren insuficients les polítiques socials, insten a dedicar més recursos i emplacen el Parlament a un acord a favor dels vulnerables

ENRIC CANET CASAL DELS INFANTS DEL RAVAL
«**Hi ha hagut accions concretes, no integrals**»

1.«Hi ha hagut accions per a problemes concrets i no polítiques integrals que actuen globalment en entorns familiars i escolars». **2.**«Que es deixin de partidismes i abans de parlar pensin i mirin aquelles persones i barris víctimes de les injustícies que creen desigualtat».

SONIA FUERTES FUNDACIÓ SALUT I COMUNITAT
«**Cal promoure l'autonomia, no l'assistència**»

1.«No és suficient. El pacte contra la pobresa pot ser útil però requereix més pressupost en algunes àrees (com l'ocupació). Les accions han de promoure l'autonomia de la persona, no la seva assistència». **2.**«Un autèntic pacte de país basat en el consens que defineixi les prioritats».

FRANCINA PLANAS VINCLE
«**La pobresa és resultat d'una estructura desigual**»

1.«Insuficients. La pobresa és resultat d'una estructura social desigual. S'ha d'abordar de forma transversal, més enllà d'iniciatives puntuals i assistencials». **2.**«Polítiques que generin cohesió, reconeguin drets socials i dignifiquin la vida a través d'una renda garantida de ciutadania».

MIKHAÏL ACOSTA FUND. ACOLLIDA I ESPERANÇA
«**Cal invertir i anem en la direcció contrària**»

1.«Insuficients i fragmentades. Cal prevenir i reduir les desigualtats invertint en educació, salut pública, redistribució de riquesa. Anem en la direcció contrària. Cal donar poder a les persones». **2.**«Coherència pressupostària i planificació tècnica de recursos».

XIFRES DE LA POBRESA

1 La pobresa extrema afectava el 7,7% dels catalans el 2011. El 2006 eren el 3,5%.

2 193.000 famílies catalanes, segons dades de l'Idescat, no poden assumir el cost de la llum i el gas.

3 A Catalunya es van executar l'any passat prop de 9.000 desnonaments hipotecaris.

JOSEP MARQUÈS CREU ROJA

«Davant l'atur i la pobresa fa falta més»

1. «Administracions com la Generalitat han fet esforços, amb el seu nivell d'ingressos i dèficit, per mantenir polítiques, però davant l'atur i la pobresa fa falta més». **2.** «Un pacte estratègic contra la pobresa. Les persones d'aquest país es mereixen un pacte unànim del Parlament».

JOAN MUNTANÉ DRECERA

«Arribem tard i malament, però no serveix d'excusa»

1. «Arribem tard i malament, hem deixat moltes coses per al final i en el pitjor moment, però no serveix d'excusa. Falta inversió per a una realitat que amenaça la cohesió social i el futur». **2.** «Que arribin a un consens real i s'exigeixin una inversió que permeti lluitar contra la pobresa».

MARIO CUIXART FUNDACIÓ GERMINA

«Una llàstima no haver actuat preventivament»

1. «Anem tard. És una llàstima que no hàgim actuat preventivament amb més força quan les situacions de pobresa no estaven tan esteses». **2.** «Hem de concentrar esforços en iniciatives que fomenten la promoció i autonomia, davant les més assistencialistes».

ÓSCAR RANDO GATS

«Hi ha receptes del sector públic que ja no serveixen»

1. «Ineficaces i insuficients. La pobresa segueix creixent i algunes receptes apuntades des del sector públic no serveixen. Una feina no evita la pobresa». **2.** «Un pla ferm, realista, ben vertebrat, amb recursos i de base relacional, que ataquí les causes sense deixar d'atendre les conseqüències».

TONI SUST BARCELONA

La Taula del Tercer Sector Social va informar ahir que, des que va començar la crisi, cada dia 88 catalans cauen i segueixen caient en la pobresa. És no més una dada estadística, que podria complementar-se amb el dia a dia d'una de les 4.000 entitats que integren la Taula. Elles són les que millor coneixen el terreny, com i a qui afecta la pobresa. Elles són les que, con-

sultades per aquest diari, aposten per noves polítiques amb més inversió. No podran proclamar-ho avui en el ple del Parlament sobre la pobresa perquè no estan convidades a participar-hi. Però han deixat clar que, des del seu punt de vista, no hi ha cap més via d'acabar amb la pobresa que no passi per una inversió social.

Les entitats recorden que, a la llarga, és més car no gastar, perquè resulta molt més costós rescatar una persona que ha perdut família i fei-

les preguntes

1 ¿Com jutja les polítiques públiques d'atenció a la pobresa?

2 ¿Què demana als diputats en el ple de pobresa del Parlament?

na, que viu al carrer amb dependències, que impedir que aquesta caiguda es produeixi.

L'altre escenari és senzillament no invertir i atènyer-se al que passi. Tot és possible. El sociòleg Pau Marí-Klose no descarta, per exemple, que un dia repunti la construcció. Hi ha molt de jubilat nòrdic que vindria a viure a aquelles noves cases, encara que ho fes en una societat destruïda. Només li caldria, diu Marí-Klose, més policia. ≡

MARIA SERRA FUNDACIÓ COMTAL

«La lluita contra la pobresa ha de ser un pacte social»

1. «Les polítiques públiques d'atenció a la pobresa estan molt supeditades als cicles electorals. La lluita contra la pobresa hauria de ser un pacte social». **2.** «Desplegar les competències municipals recollides en la llei d'Infància, amb els recursos necessaris per fer-les efectives».

JOSEP RODRÍGUEZ ASSOCIACIÓ CAN PALET

«L'índex de pobresa infantil és escandalós»

1. «Pobres. El nen i la nena han de figurar entre els primers a rebre protecció. L'INE situa la pobresa infantil en el 26,5%. És escandalós i un indicador claríssim que no tenim polítiques públiques per a l'atenció a la pobresa». **2.** «Reconèixer la realitat que els envolta».

CARLES CAPSETA ASSOCIACIÓ ALVENT

«La societat civil és la que intenta frenar la desesperació»

1. «Haver de qüestionar aquestes polítiques significa un fracàs. Només posen pegats i és la societat civil a través d'iniciatives socials la que intenta frenar la desesperació». **2.** «Que tots els ciutadans tinguin el dret de ser tractats de forma justa i l'obligació de contribuir-hi».

JAUME CLUPÉS FEDAIÀ

«Necessitem un pacte i augmentar la inversió»

1. «La pobresa ha anat creixent any rere any i això demostra que les polítiques socials han estat un fracàs». **2.** «Necessitem arribar a un acord de país. Cal acabar amb les polítiques paliatives o de beneficència i augmentar la inversió».

L'Estat del benestar

UNA SOCIETAT MÉS INJUSTA

«Arriben sans al Raval i aquí van perdent la salut»

JAUME MORATÓ Metge de família. Director del CAP Raval Sud

JOAN CORTADELLAS

|| **ÀNGELS GALLARDO**
BARCELONA

Rigorós, irònic, atent i especialment tolerant. Sense aquestes qualitats, possiblement el doctor Jaume Morató hauria sol·licitat fa molts anys un canvi de destí a l'Institut Català de la Salut (ICS), però ni ho ha fet ni ho pensa fer. Diu que la seva història personal està vinculada a aquest barri, on dirigeix des de fa 22 anys l'àrea bàsica de salut més difícil de Barcelona, l'únic centre d'assistència primària (CAP) del Raval Sud. El punt de la ciutat on habiten els «pobres, pobres, pobres», com ell els defineix.

-¿Com és la població a la qual ofereixen assistència sanitària?

-Tenim assignades 35.000 persones. El perfil ha canviat molt. Quan vam inaugurar el CAP, el 1991, era la zona de Barcelona on hi havia més gent gran. Vivien sols, i morien vells i sols. Aquí teníem el percentatge més alt de presos, era on hi havia més delinqüència i més prostitució. Es deia Barri Xino. La mitjana de supervivència d'homes i dones era 10 punts inferior a la resta de la ciutat. Això són 10 anys menys.

-Tot això ha canviat.

-Sí. Van arribar els primers immigrants a Barcelona, i es van instal·lar aquí. Subsaharians, de Gàmbia i Senegal. Poc després, hi va arribar tot el vessant del Pakistan, l'Índia i Bangla Desh, que ara és el majoritari. Al Raval Sud hi viu el percentatge més gran per metre quadrat, després de París, de població procedent d'aquests tres països. Els vellets autòctons s'han anat morint, o els fills se'ls van emportar a una altra banda, perquè el barri s'estava convertint en una cosa molt diferent.

-¿En què s'ha convertit?

-Tenim el percentatge més elevat d'immigrants d'Espanya: un 60%. S'hi han sumat els de Romania, de l'Est d'Europa i de les Filipines. Molta població jove, molt pobra, i un 10% d'autòctons envellits i sols, els més pobres dels pobres. Com que aquí els lloguers són més econòmics que a la resta de Barcelona, hi van baixant veïns empobrits d'altres barris. Venen a demanar-nos la targeta sanitària.

-¿De quins barris?

-Tenim pacients que havien viscut a Gràcia, el Clot, l'Eixample i Sant Just

►El doctor Jaume Morató, al CAP Raval Sud, on dirigeix un equip de 18 metges i 18 infermeres.

«Véuen veïns empobrits d'altres barris. Tenim pacients que havien viscut a l'Eixample»

Desvern. Acostumen a tenir molts problemes mentals. Els immigrants arriben sans i joves al Raval Sud, i aquí es comencen a posar malalts, per causa de la misèria i les condicions alimentàries i higièniques que suporten. Aquest continua sent el barri de Barcelona amb més tuberculosi. I un dels que tenen més hepatitis C. Però, malgrat tot, els immigrants fan servir poc els serveis sanitaris. Molts són musulmans i no fumen, ni beuen. Almenys, al començament.

-¿En continuen arribant?

-Segueixen venint-ne, sí, i no entenc per què, perquè aquí no hi ha el més mínim de feina. Atenem una mitjana mensual de 300 nous immigrants. Passen per aquí i ens demanen una targeta sanitària. Saben que ho poden fer. Nosaltres els atenem sempre. Tots tenen història clínica oberta. Així hem pogut acotar la tuberculosi.

-¿Com veu la salut del barri?

-La salut de la població del Raval Sud està continguda, atesa. Al barri saben que el millor que tenen és la sanitat pública. El CAP els ofereix una atenció molt bona, amb les seves dificultats. No tenen parcs, no accedeixen a la millor educació i no perquè els mestres siguin dolents—però tenen una bona sanitat.

-¿I els nens?

-Abans, els nens passaven les revisions pediàtriques habituals, i els metges de família amb prou feines els veïem. Ara en vénen moltíssims, de 14, 15 o 16 anys, amb molta patologia mental. Els pares no treballen, ells se senten sols, rebutjats a l'escola entre els seus propis col·lectius. Pateixen molta obesitat, depressions, ansietat. Són nois molt ansiosos. Una de les nostres infermeres va a les escoles cada setmana i ells li fan preguntes.

-¿De quina mena?

-Sexual, gairebé sempre. L'educació sexual d'aquests col·lectius és molt complicada. Difícil.

-¿Complicada?

-En una mateixa escola, a la mateixa aula, hi ha els nanos d'origen i

Passa a la pàgina 6

Tarifes baixes

des de **Barcelona**

(El Prat)

<i>Eivissa</i>	19 ,99 €
<i>Jerez</i>	19 ,99 €
<i>Màlaga</i>	19 ,99 €
<i>Menorca</i>	19 ,99 €
<i>Santiago</i>	19 ,99 €
<i>Sevilla</i>	19 ,99 €
<i>Lanzarote</i>	35 ,99 €
<i>Gran Canària</i>	35 ,99 €

Seients assignats

2^a maleta de mà gratis

www.Ryanair.com - @Ryanair

RYANAIR

L'Estat del benestar

UNA SOCIETAT MÉS INJUSTA

ALBERT BERTRAN

►► Una de les sales d'espera del CAP Raval Sud, de Barcelona, ahir al migdia.

«Fracàs escolar: més atur, més delinqüència»

Ve de la pàgina 4

cultura indopakistanesos, acostumats a una norma musulmana estricta, basada en el respecte als pares. Amb ells, hi ha els nois sud-americans, amb unes noies que es desperten a la pubertat com et pugués imaginar. I després hi ha els de cultura magribina. Les noies amb els cabells descoberts. Tot això s'ha de dirigir tenint el mateix nombre d'alumnes que a la resta d'escoles de Barcelona: 30 per aula.

—¿Les orienten sobre sexualitat?
—La infermera intenta explicar-los en què consisteixen les relacions sexuals, perquè hi ha molt concepte masclista. Cada una al seu estil, les tres cultures —indopakistanesa, magribina i sud-americana— són molt masclistes. És un pou sense fons. La taxa d'embarassos en menors de 17 anys és aquí de 17 per cada mil adolescents, quan la mitjana de Barcelona és d'una per mil. El nivell de pobresa d'una societat també es mesura per la xifra d'embarassos entre les adolescents.

—¿L'educació?
—Atenem nens molt desestructurats. El fracàs escolar és altíssim, perquè és molt difícil ensenyar en aquestes escoles. Aquest ha estat un dels grans errors de Barcelona: no haver cuidat les escoles d'aquest barri. Això vol dir, d'aquí pocs anys, més atur, més delinqüència, més prostitució.

—¿No s'han cuidat les escoles?
—Gens. El final de l'escolarització no té sortides en aquest barri. Dels alumnes que passen per l'institut Mila i Fontanals, que va ser molt punter, no n'arriben més de tres o quatre a la universitat en cada promoció.

—¿Quins serveis té el barri?
—Ha desaparegut el comerç local, i ara totes les botigues són magribines o pakistaneses. Les carnisseries estan orientades a la Meca. El sector

«Aquí, de nit s'aixequen les persianes i comencen a aparèixer locals. Hi ha molta corrupció»

de la perruqueria el porten sud-americans i romanesos. La prostitució ja no és tota autòctona, ara està classificada per horaris. Les dones autòctones, les més envellides, són les que tenen les hores punta.

—¿La dieta dels seus pacients?
—La dels que van al menjador públic,

bona. No és un tema de dieta. El menjar gairebé és la cosa menys important. Costa molt patir anèmia. Pots accedir a una mala alimentació a base de pizzes. Aquí la malnutrició no es mesura perquè se't marquin les costelles, sinó per l'obesitat, la irritabilitat, l'agressivitat i la depressió.

—¿Són les principals patologies?
—Sí. Necessitem més psicòlegs i psiquiatres. El barri no tira endavant. Els autòctons que poden continuen marxant. No volen que els seus fills creixin aquí, amb el perill de tornar de nit a casa.

—¿Què passa a la nit?
—A nosaltres no ens ha passat mai res, però és cert que aquí de nit hi ha un ambient diferent. S'aixequen les persianes i comencen a aparèixer locals. Es trafica molt.

—Es trafica.
—Hi ha molta corrupció. Pot haver-hi un autòcton propietari d'un local que el lloga per 800 euros a un immigrant que hi instal·la una perruqueria. Aquest immigrant, que segurament no està aquí legalment, li cobra a un altre 3.000 euros pel mateix local. D'això, n'està ple. L'ajuntament ho sap perfectament, però no s'hi fica.

—¿Com suporten, vostès, els sanitaris, aquesta situació?
—Som grans, i madurs. Som 18 metges i 18 infermeres, més que a la resta de CAP de Barcelona. No se'n va ningú. Només els que s'han jubilat o s'han mort. La nostra història està vinculada a aquest barri. És molt enriquidor. Tenim la sensació que servim per a alguna cosa.

—Sens dubte.
—Sí. Estem convençuts que som útils. És vocacional, encara que també ens cansem de la misèria. Una doctora em deia l'altre dia que una de les seves pacients, desanimada, li va confessar: «Doctora, és que ja no em ve de gust ni robar». ≡

El Govern alerta que no hi haurà més inversió contra la pobresa

► ERC ho rebutja i Amorós afirma que els pressupostos no són immutables

► Els republicans, oberts a debatre la creació d'una renda de ciutadania

TONI SUST // FIDEL MASREAL
BARCELONA

El portaveu del Govern, Francesc Homs, va advertir ahir que, passi el que passi en el ple sobre pobresa que començarà avui al Parlament, no en sortirà cap mesura que suposi la despesa addicional d'un sol euro en polítiques socials per part de la Generalitat. És una afirmació que crida l'atenció i que és al mateix temps rellevant, perquè va en contra de les tesis de tots els experts en la lluita contra la pobresa. Aquests sostenen que augmentar la despesa social és del tot imprescindible tenint en compte el context actual, encara que sigui per la via d'escollir unes prioritats diferents de les actuals. O la d'aconseguir que es defraudi menys a Hisenda.

«Si algú diu que el de demà [per avui] és un debat per aprovar noves despeses, simplement haurà enganyat», va declarar Homs, que fa un parell de setmanes ja va sorprendre al sostenir, sense cap fonament, que a Catalunya hi havia els mateixos pobres el 2006, abans de l'esclat de la crisi, que el 2011, quan aquesta ja s'havia fet notar molt.

Ahir, el portaveu també va sostenir que és en el ple de pressupostos on es parla d'augmentar la inversió. El de no gastar és un argument que CiU ha fet seu aquests últims dies amb especial força i que ha complementat amb una tesi afegida: no s'ha de fomentar la cultura del subsidi. Una tesi poc comprensible en la situació actual, en què el que està en joc és que una família pugui menjar, escalfar-se i, en general, sobreviure. El Govern reclama realisme, i l'oposició, que gastí més.

I ERC, mentrestant, va prendre ahir distància dels seus socis de CiU. El portaveu adjunt dels republicans a la Cambra catalana, Oriol Amorós, va advertir que els pressupostos no són «una roca immutable» i va rebutjar que no es puguin preveure més ajudes. De fet, Amorós va explicar que el seu partit està obert a debatre sobre assumptes que suposin més inversió així com també a debatre una possible renda garantida de ciutadania, que assegurí uns mínims. Una idea que CiU demonitza.

ARXIU // ALBERT BERTRAN

►► Homs, en primer pla, al Parlament.

L'oposició demana més ajudes per a les entitats, a les quals el PSC, ICV i la CUP van reunir dilluns a la Cambra catalana perquè exposessin la seva posició.

MARES MALNODRIDES // Al Parlament va arribar ahir també un testimoni significatiu. La presidenta de l'Associació Catalana d'Infermeria Pediàtrica, Anna Pedraza, va alertar que cada vegada hi ha més mares malnodrides per falta de recursos econòmics que no poden donar el pit als seus fills. Per això, va relatar, es veuen obligades a recórrer a entitats socials per aconseguir llet artificial adaptada. A falta de més dades, la informació suposa l'aparició d'un altre col·lectiu en serioses dificultats a causa de la crisi. Però no hi ha res que garanteixi que les mares malnodrides no acabin com els nens malnodrids, negats pel Govern. ≡